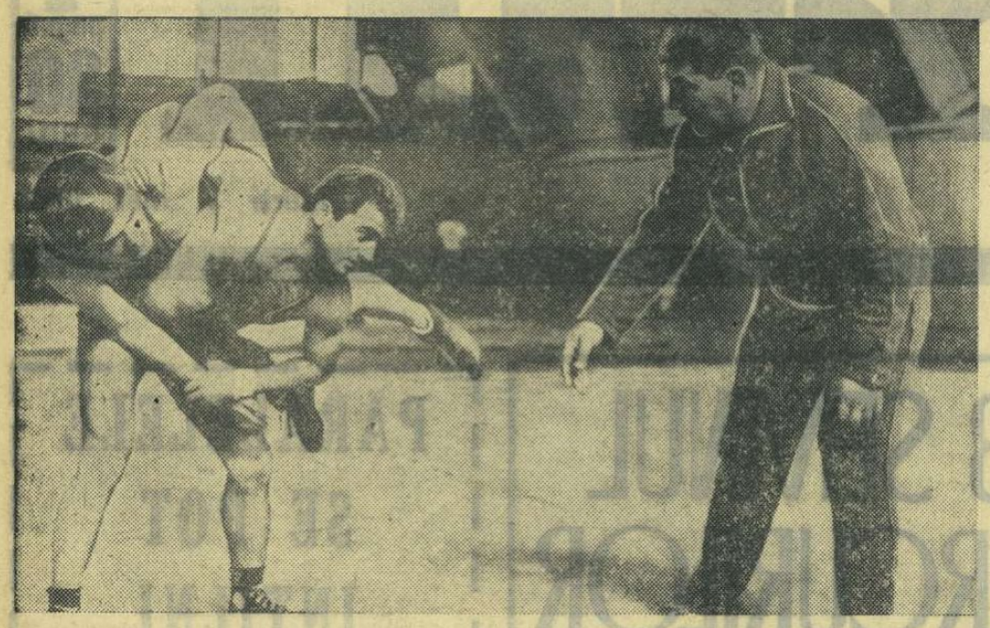

Antrenorul federal Ion Corneanu urmărește cu deosebită atenție pe unul dintre elevii săi, I. Alionescu, executînd un tur de șold
Foto: AUREL NEAGU

Lotul de lupte greco-romane după prima „sesiune"

- Doar doi luptători fără contra-candidați
- Un tînăr de 19 ani cu mari șanse de selecționare
- Campionul mondial I. Baciu sau I. Alionescu ?

Recent, sportivii din lotul olimpic de lupte greco-romane au încheiat prima parte a pregătirilor și verificărilor în vederea marilor confruntări de la Ciudad de Mexico. Este deci momentul unor reflecții, utile atît pentru sportivi cît și pentru noi, antrenorii.

De la bun început trebuie să ne referim la un element esențial: stadiul pregătirilor luptătorilor noștri, comparativ cu nivelul internațional. Confruntările cu redutabila reprezentativă a R. F. a Germaniei, cu robusta echipă a Bielorusiei, precum și turneele internaționale din Suedia, Cehoslovacia, Ungaria și Bulgaria unde au fost prezenți unii dintre cei mai buni luptători din lume, ne-au dat prilejul unei edificări. Concluzia? Sportivii noștri pot suporta paralela.

Dar, să facem o scurtă incursiune în catalogul olimpicilor, deși la ora actuală nu poate fi vorba de certitudini. Abia după cea de a doua „sesiune" (campionatele naționale, europenele și turneul internațional de la Constanța), vor fi desemnați promovații pentru Mexic.

Numai la două categorii (63 și 97 kg) se cunosc aleșii: **S. Popescu** și, respectiv, **N. Martinescu.** Ei s-au detașat clar de ceilalți contra-candidați și în cazul cînd vor avea o comportare bună la următoarele confruntări, se pot considera reprezentanții României la Olimpiadă. Popescu însă va trebui să-și îmbunătățească rezistența și viteza — armele lui principale. La rîndu-i, Martinescu evoluează încă sub posibilitățile sale, dar el are încă timp suficient pentru a-și regăsi forma.

La cat. 52 kg., Gh. Berceanu, în vîrstă de 19 ani, a făcut progrese remarcabile și are mari șanse să participe la Jocurile Olimpice. Anul acesta a reușit să iasă învingător în fața unor mari luptători. Este suficient să amintim că unul dintre ei a fost I. Alker (Ungaria), clasat pe locul II la C.M. din 1965 și pe locul III la mondialele de anul trecut. Dar tînărul Berceanu va trebui, înainte de toate, să treacă de Gh. Stoiciu, un alt concurent cu șanse de selecționare. La fel ca Berceanu, acesta se află în plin progres. Corectînd intrările la adversar, înaintînd rezistența și ritmul de luptă, Stoiciu va putea da satisfacție.

Sîntem convinși că mulți dintre pasionații luptelor au constatat absența de la competițiile din acest sezon a campionului mondial **I. Baciu**, victimă a unor ușoare traumatisme. Locul lui la cat. 57 kg a fost luat de **I. Alionescu**, aflat în cea mai bună formă. Alionescu s-a întîlnit în această perioadă cu foștii campioni mondiali I. Varga (Ungaria) și Fr. Stange (R.F.G.), pe care i-a învins sau cu care a terminat la egalitate. În cazul în care își va ameliora orientarea tactică și îndeosebi dacă își va menține superioritatea asupra lui Baciu, alegerea sa va deveni certă. Un alt tînăr, **I. Enache** (cat. 70 kg) se străduiește să întrunească sufragiile selecționerilor. Este adevărat că a obținut unele rezultate bune dar acestea nu sînt suficient de convingătoare. De altfel, este singura categorie deficitară. Dintre **I. Țăranu, O. Tache** și **Fl. Ciorcilă** (cat. 78 kg.), doar primul a fost constant. Țăranu l-a învins pe P. Nettekoven (R.F.G.), clasat pe locul III la C.M. 1966 și a terminat la egalitate cu alți sportivi valoroși. Asta nu înseamnă totuși prea mult. Și, oricum, el mai are destule minusuri.

Un duel tacit are loc la cat. 87 kg între **N. Neguț** și **Gh. Popovici.** Neguț, deși tînăr, l-a depășit detașat, la recentul turneu de la Budapesta, pe campionul mondial L. Szillai (Ungaria), iar la turneul din Bulgaria a făcut meciuri egale cu valoroșii luptători I. Kwiecinski (Polonia) și J. Kormanik (Cehoslovacia). O comportare mulțumitoare a avut însă și Popovici, deși continuă să concureze cu... teamă. În sfîrșit, la cat. +97 kg. **C. Bușoiu** poate să rămînă în lotul olimpicilor dacă își va îmbunătăți rezistența specifică pentru a face față concurenților mult mai grei.

În perioada pe care o mai avem la dispoziție ne vom preocupa îndeosebi de pregătirea tehnică individuală, în funcție de adversarii de la fiecare categorie de pe acum cunoscuți. Vom depune toate eforturile pentru a apăra prestigiul cucerit.

prof. Ion CORNEANU
antrenor al lotului olimpic

SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

1,77 cea mai bună performanță mondială în 1968

VIRGINIA BONCI SAU PUTEREA EXEMPLULUI!

VIRGINIA BONCI
născută 5 ianuarie 1949
1,75 m — 62 kg
evoluția rezultatelor:

1964 — 1,45 antrenor Ion Rinderiu
1965 — 1,48 antrenor Ion Rinderiu
1966 — 1,60 antrenor Ion Rinderiu
1967 — 1,73 antrenor C. Dumitrescu
1968 — 1,77 antrenor C. Dumitrescu

După retragerea din activitatea competițională a olandei Balaș, Virginia Bonci a preluat o moștenire foarte grea. Este doar urmașa uneia dintre cele mai mari celebrități a sportului mondial.

Incheind anul 1967 cu 1,73, Bonci a trezit în inimile iubitorilor de atletism speranțe pentru anul olimpic 1968. Îndreptățeau la acestea, atît valoarea rezultatelor sale, în creștere serioasă față de 1966, cît și constanța sa remarcabilă.

Și primele concursuri ale acestui an au confirmat că Bonci se află pe un drum bun. Dar la 21 februarie, în timpul unui antrenament, a suferit o entorsă. Urmarea, piciorul în ghips timp de o săptămînă, apoi fașă elastică, și pauză de antrenament. Abia la 3 martie, la concursul de la „23 August", Bonci a reapărut în concurs. Rezultatul? 1,70 m, cu emoții, cu emoții, cu emoții...

*Apoi, o pauză mai lungă, de 10 zile, pentru a-și reface forțele. Și iată-o din nou în fața obstacolului, la 1,73 m, la 1,75 m, la 1,77 m, la 1,80 m, la 1,83 m, la 1,85 m. Și, în sfîrșit, la 1,88 m, cea mai bună performanță a sezonului, cea mai bună performanță mondială în 1968. Și, în sfîrșit, la 1,91 m, cea mai bună performanță a carierei. Și, în sfîrșit, la 1,94 m, cea mai bună performanță a carierei. Și, în sfîrșit, la 1,97 m, cea mai bună performanță a carierei. Și, în sfîrșit, la 2,00 m, cea mai bună performanță a carierei. Și, în sfîrșit, la 2,03 m, cea mai bună performanță a carierei. Și, în sfîrșit, la 2,06 m, cea mai bună performanță a carierei. Și, în sfîrșit, la